

Kadınlara yüklenmiş en büyük sorumluluk, sahih terbiye işidir. Yani çocuklarını dürüst ve gerçek Müslüman yapmak. Bir çok kadın bunun önemli bir şey olmadığını zanneder. Hâlbuki dikkat edersek, dünyaya gelen felaketlerin, gelecek neslin iyi terbiye edilmemesinden geldiğini görürüz. Her ne zaman bir millet ilerlediyse gelecek nesillerinin iyi olmasından ilerledi. Ve nesilleri bozulunca onlar mahvoluşa adım attılar.

Kadınların işi gelecek zamanı ıslah etmektir. Apaçıktır ki onlardan biri diğerine tercih edilemez. Şüphesiz mevcut işleri erkekler yapmaktadır. Ancak geleceği kadınlar imar ederler. Eğer kadınlar gelecek nesli doğru terbiye etmezlerse ve makamları din ve takvanın etkisinde olan bir nesil ortaya çıkarmazlarsa erkeklerin bütün çabaları boşa çıkacaktır. Kısacası kadınların sorumluluğu erkeklerinkinden az değildir. Eğer onlar kendi sorumluluğunu unutup erkeklere yüklenmiş sorumluklara katılmaya başlarsa durumları şuna benzeyecektir:

Birisi hakim olmuştur ama o, bir trafik polisini görür. Bakar ki o polis sağ tarafa elini uzattığında sağdaki arabalar duruyor, sol tarafa elini uzattığında soldakiler duruyor. Bunu gören hakim, hakimliği bırakıp trafik polisi olur.

Hâlbuki trafik polisinin işi daha düşük seviyededir. Şüphe yok ki, sert bir şekilde durduğu için onun şanı büyük görünür. Ama önünden bir başkan, hakim veya bakanın arabası geçtiğinde onun işaretiyle durur. Gerçekte, polisin hakim kadar ehemmiyeti olmaz. İşte aynı şekilde Allah-u Teala kadınları gelecek neslin muallimi yapmıştır ve bu çok büyük bir iştir.

Cahil kadınların bile evlatlarının doğru yoldan ayrılmaması için ne kadar kuvvetli hisleri olduğuna dair, daima hatırladığım bir olay var ki bu olayın kalbimde derin etkileri vardır. Hazreti Mesih-i Mevud'un (as) zamanında bir hizmetçi kadın vardı. Onun on sekiz-yirmi yaşlarında Hıristiyan bir oğlu vardı. O kadın Ahmedî değildi, fakat birisinden, Kadiyan'da Mirza Beyin Hıristiyanlarla büyük mücadele içinde olduğunu duymuştu. Onun oğlu sıkı bir Hıristiyandı. O

kadın oğlunu alıp Kadiyan'a geldi ve Hazreti Mesih-i Mevud'un huzuruna çıktı. Onun oğlunda verem hastalığı da vardı. Mesih-i Mevud (as) onları Kadiyan'da yerleştirdi ve Hazreti Mevlana Nuruddin'e de ilaç yaptırttı. O kadın hergün Mesih-i Mevud'un (as) huzuruna gelir ve, lütfen dua edin de Allah-u Teala benim oğluma hidayet versin diye yalvarırdı. Mesih-i Mevud (as) oğlunu çağırır ona nasihat ederdi fakat o öyle katı bir Hıristiyan'dı ki her türlü delile rağmen Hıristiyanlığı terk etmeyi ağzına bile almazdı. Bir gün o genç, Batala'ya Hıristiyanların yanına gitmek için annesinin uyuduğu bir sırada gece vakti saat on birde veremli haliyle kaçtı. Yarım saat sonra annesinin gözü açılıp da oğlunu yatakta göremeyince onun kaçtığını hemen anladı.

Nitekim o derhal koşarak, gece vakti on iki on üç kilometre ormandan geçerek peşinden gitti. Ve Batala'ya yakın bir yerde ona ulaşip yakaladı ve gece gece onu yeniden Kadiyan'a getirdi. Halen çocuğun ıslah olmaması annesini o kadar üzdü ki ertesi gün Hazreti Mesih-i Mevud'un (as) yanına geldi ve ağlayarak yalvardı: Bu benim tek oğlumdur, kocam da öldü. Ben sizden sadece şunu rica ediyorum ki bu çocuk kelime-yi şahadet okuyarak ölsün. Onun yaşaması için de sıhhati için de bir arzum yok. Benim arzum sadece, onun Resulullah'a (sav) muhalif olarak ölmemesidir. Allah-u Teâlâ kadının duasını işitti. Hazreti Mesih-i Mevud (as) da dua etti. Ve yedi sekiz gün sonra onun oğlu Müslüman oldu. Müslüman olmasından üç dört gün sonra da vefat etti.

Bakın o cahil bir kadıncağızdı, fakat onun kalbinde, kendisinden sonra Muhammed Resulullah'ın (sav) ismini anan bir evlat bırakma sancısı vardı. Eğer Muaviye'nin hanımının kalbinde de aynı dert olsaydı, onun kalbinde de ben, Resulullah'ın (sav) talimatına göre hareket eden bir evlat bırakayım derdi olsaydı, yezid ortaya çıkmazdı. Aksine said meydana gelirdi. Fakat o sorumluluğunu anlamadı ve sadece kendi ismini devam ettiren bir oğlu olsun istedi. O zannetti ki benim işten başka bir sorumlulum yoktur.

Kısacası eğer kadınlar isterlerse dünyayı dindar yapabilirler. Kadınlar isterlerse dünyaya iman verebilirler. Bu öyle bir iş ki, Napolyon'un fetihleri, Timur'un fethi, Kraliçe Elizabet'in fethi ve padişahların bütün fetihleri bu işin yanında hiç kalır. Kuran-ı Kerim der ki, siz daimi olarak dini kökleştirin, fakat bu nasıl yapılabilir. Ben gelecek nesli eskilerden daha dindar yaparsam şeytan ona nasıl üstün çıkabilir. Erkekler şeytana karşı koydular ancak daima başarısız kaldılar. Onlar en fazla bir nesli din üzerinde tutmayı başarabildiler.

Sadece kadınlar, daimi olarak şeytana karşı koyabilirler. Eğer kadınlar, biz gelecek nesli dinin hizmetçileri yapacağız diye karar verirlerse şeytan kimi kandırarak o zaman. Gelecek neslin üzerinde şeytanın etkisi olmaz, aksine annenin etkisi olur. Ama anneler kendi hatalarıyla bu işi bırakırlarsa o zaman onlar şeytanın avı olacaklar. Sorumluluğunuzu anlayın. Erkekler tebliğ için Amerika'ya gidiyorlar, biz de gidelim dersiniz bu düşük bir arzudur. En büyük şey,

sevdiklerinizi, akrabalarınızı öyle bir yolda yürütün ki o yolda yürümekle onlar öncekilerden daha dindar olsunlar. Eğer siz böyle yaparsanız ve gelecek neslin kadınları da böyle yaparlarsa kıyamete kadar Allah ve Resulü Muhammed'in (sav) hükümranlığı kaim olacaktır.

(Matbua Alfazı, 22 aralık 1950, sayfa 8)

Vadedilen Mesih'in İkinci Halifesi Hz. Muslih Mevud^{ra}

Karaçi Lacna İmaillah topluluğuna Hitap - 17 Eylül 1950-